

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ

Број: Гж.бр.995/11

Датум: 13.10.2011.г.

Ваљево

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ у већу састављеном од судија: Бранислава Џунића, председника већа, Зорице Бранковић и Лепе Лаловић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа адвокат ББ, против тужене Републике Србије-Министарство пољопривреде, водопривреде и шумарства коју заступа РЈП-Одељење у Ваљеву, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Мионици П-2 П.бр. 2482/10 (2008) од 20.07.2011.г., у седници већа одржаној на дан 13.10.2011. г., донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Мионици П-2 П.бр.2482/10 (2008) од 20.07.2011.г и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом у првом ставу изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца те је обавезана тужена да плати тужиоцу износ од 37.930,00 динара са припадајућом каматом. У другом ставу изреке обавезана је тужена да плати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 58.067,00 динара.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу због битних повреда парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи у смислу навода жалбе.

Виши суд је у смислу члана 372 и чл.478 ЗПП испитао побијану пресуду па је нашао да је жалба тужиоца основана.

У поступку првостепеног суда и побијаној пресуди нема битних повреда одредаба парничног поступка из чл.361 ст.2 тач.1,2,5,7,и 9 ЗПП-а, на које овај суд као другостепени увек пази по службеној дужности, а на основу чл.372 ст.2 ЗПП.

Међутим, побијана пресуда захваћена је битном повредом одредаба парничног поступка из чл.361 ст.2 тач.12 ЗПП-а, јер у њој нису дати јасни и потпуни разлози о чињеницама битним за пресуђење у овој правној ствари, на шта се основано указује у поднетој жалби.

Наиме, из стања у списима произилази да је од кат.парц.бр.3571 и 357/2 КО К. извршено издвајање кат.парц.бр.357/3 и 357/4 КО К., обе по култури река, неплодно земљиште, а

ради регулације корита реке Топлице. Наведена промена извршена је 1987. г. Ове парцеле су, дакле, претворене у водно земљиште док су биле у власништву тужицевог правног претходника, а касније су по основу наслеђивања прешле у својину тужиоца, јер нису уписане у Катастру земљишта као својина Републике Србије а тужиоцу нити његовом правном претходнику није исплаћена накнада за одузете парцеле, јер није донето решење о експропријацији.

Чланом 11.ст.1 Закона о експропријацији, важећег у време извршене регулације речног корита, прописано је да за експроприсану непокретност сопственик има право на правичну накнаду а према чл.5 истог закона накнаду за експропријацију непокретности плаћа корисник експропријације.

Даље, чл. 1 ст.1 Закона о средствима у својини Републике Србије прописано је да су природна богатства средства у државној својини, у која спадају и воде и водотоци, те су на основу наведеног и одузете парцеле тужиоца прешле у својину Републике Србије.

На основу наведеног првостепени суд правилно налази да тужиоцу припада новчана накнада у висини тржишне вредности парцела које сада представљају водно земљиште и у том делу суд даје јасне и довољне разлоге, међутим, првостепени суд пропушта да да разлоге о свом закључку да обвезник новчане накнаде у овом случају треба да буде Република Србија, те се не може утврдити на основу чега је суд закључио да је тужена корисник предметног одузетог земљишта, да ли је евентуално тужена газдовала предметним земљиштем или томе слично.

По разлозима првостепеног суда, чињеница да је одузето водно земљиште прешло у државну својину легитимише тужену као корисника фактички експроприсаног земљишта те следствено и као обвезника новчане накнаде, без обзира што је Законом о водама уређено постојање јавног предузећа чија је делатност газдовање водним ресурсима, одржавање и изградња водопривредних објеката и томе слично, па су такви разлози првостепеног суда нејасни и непотпуни чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361 ст.2 тач.12 ЗПП.

Овде треба имати у виду да је Јавно предузеће „Србијаводе“ основано Законом о изменама и допунама Закона о водама (Сл.гласник СРС 54/96) те да је почело са радом 01.01.1997.г., односно знатно после одузимања предметних парцела од тужиоца. Међутим, чл. 20 Закона о водама (Сл. гласник СРС 33/75) прописана је обавеза оснивања водопривредних интересних заједница водних подручја за свако водно подручје а у чл. 24 истог закона предвиђена је могућност образовања основних јединица ових заједница по општинама који би, између осталог, вршиле и уређење и одржавање мреже водотокова на водном подручју. Законом о изменама и допунама Закона о водама (Сл. Гласник СРС 14/77) у чл. 3 предвиђено је обавезно оснивање регионалне водопривредне заједнице, која би се, према одредабама чл. 4 тог закона бавила и обезбеђивањем изградње, реконструкције и одржавања заштитних и других водопривредних објеката. Даље је Законом о водама (Сл. гласник СРС 49/89) предвиђено оснивање јавних водопривредних предузећа за водна подручја, која ће обављати послове у вези са изградњом и одржавањем водопривредних објеката, која ће почети са радом 01.01.1990.г. а постојеће водопривредне заједнице и регионална водопривредна заједница престају са радом 31.12.1989.г.

Из наведених законских прописа произилази да су увек постојале организације у чијој надлежности је било управљање водним ресурсима и изградња и одржавање водне мреже и водотокова, те да то ни у једном тренутку није била Република Србија, при чему су

права и обавезе тих организација прелазиле на њихове правне следбенике, у складу са изменама Закона о водама.

На основу изнетог, првостепени суд ће у поновном поступку отклонити недостатак на који је указано овим решењем тако што ће о битним чињеницама за пресуђење дати јасне и потпуне разлоге.

С обзиром да је укинута одлука о главној ствари, то је морала бити укинута и одлука о трошковима поступка.

Из изнетог, а применом одредаба члана 376 ст.1 ЗПП, Виши суд је одлучио као у изреци овог решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Бранислав Џунић с.р.